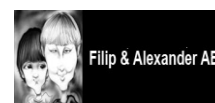

Elektrobladh AB

[Konstnär Ulla Bolin](#)

Acta Kapitalförvaltning

Nyhetsbrev från Barnhemmet The Step, Insamlingsstiftelsen Barnhemmet Sofia oktober 2011

Dashain-festligheterna är över och alla barn är nu tillbaka på The Step och skolan har återigen börjat. Detta är ju enda gången på hela året som de har ett längre skollov och därför kan en del åka till sina hembyar och hälsa på. Det är olika varje år vilka som åker hem. Några har inte den möjligheten av olika anledningar och några vill inte åka hem. I år var Mina och Guddu kvar på The Step. Likaså Neru (en personal). Förra året var hon ledig och åkte hem, men i år ville hon inte åka till sin hemby. Så Neru firade Dashain tillsammans med Guddu (som är hennes dotter) och Mina. De var runt på olika tempel och olika festivalområden. Några gånger var de hemma hos Rajeevs familj och åt särskild Dashain-mat. Kalpana åkte hem för första gången i år, men blev några dagar försenad tillbaka, eftersom hennes hemby ligger väldigt långt bort.

De flesta har haft det bra hemma, men inte alla. Gemensamt för dem alla är att de är glada över att vara tillbaka – både på The Step och på skolan. När de är hemma på loven och ser andra barn i byarna, brukar de vara extra glada över att vara tillbaka på The Step.

Under Dashain ger man varandra presenter och då främst kläder. Alla anställda personer får av sin arbetsgivare både nya kläder och en extra månadslön. Det har vår personal naturligtvis också fått. Flickorna har fått var sin ny kläduppsättning samt nya skor.

Mina och Guddu på en Dashain-fest.
Buffe i bakgrunden.

Mina och Guddu får tikka-märken i pannan av
Rajeevs mor.

Hela barnhemmet har målats om och flickorna valde själva de nya färgerna som är olika för varje rum.

Ett rum blev ljusblått.

Ett annat lila. De andra blev aprikost och rosa.

I detta nyhetsbrev skall vi presentera Mina Nepali. Hon var den tredje flickan att flytta in på The Step och kom endast några veckor efter det att systrarna Samjhana och Srijana hade kommit. Mina Nepali kom i december 2008 och var då i väldigt dåligt skick.

Mina hade hittills bott upp i en liten by på Himalaya-sluttningarna nordväst om Kathmandu, där området heter Tanahu District. För att komma till Tanahu från Kathmandu får man först ta en buss som tar en hel dag, därefter Jeep några timmar och slutligen vandra en hel dag för att komma fram till hennes by. Där växte hon upp med sin mor och far, två bröder och fem systrar. När Mina var ganska liten lämnade hennes far hennes mor. Minas mor är psykiskt sjuk och det har varit väldigt svårt för henne att ta hand om barnen. Mina och hennes syskon levde i extrem fattigdom. Tillsammans med syskonen och modern tvingades Mina bo utomhus vid olika tempelområden. Där kunde de äta av offergåvorna, bl a från hudrester från offrade djur, för att överleva.

Mina precis när hon hade kommit till The Step, december 2008.

Minas första vaccination.

När Mina kom till oss fick hon både läkarvård och tandvård. I början var hon väldigt tyst och tillbakadragen, men idag är hon är sprudlande tjej!

Vi har inga födelsedata på Mina, men hon har ändå fått en egen födelsedag i slutet av oktober som vi firar. Vi vet alltså inte exakt hur gammal hon är, men i år har vi bestämt att det blir hennes tionde födelsedag.

Mina hade aldrig gått i skolan innan hon kom till oss och började i Upper Kindergarten Class. Det gick bra och året därpå kunde hon flyttas upp till Klass 1. Nu senast kunde hon t o m hoppa över Klass 2 och kunde istället fortsätta direkt till Klass 3. Hon har verkligen fascinerat oss. Mina har lysande resultat i skolan, trots hennes bakgrund.

När Mina blir stor vill hon bli pilot. Självt säger Mina att om hon inte blir pilot, vill hon jobba på The Step och ta hand om andra barn i framtiden.

Mina har lärt sig cykla.

Mina (och Kabita) för tre veckor sedan.

Mina berättar att hon tycker om att studera, hjälpa till med hushållsytorna på The Step, åka på picknick, gå på bio samt att titta på TV. Detta är aktiviteter som hon naturligtvis aldrig någonsin har gjort tidigare. Allra mest, tycker Mina om att rita och hon är alldeles fantastiskt duktig på det! Särskilt duktig är hon på att rita blommor.

Avslutningsvis kan vi berätta att vi har en bekant från Malmö som just nu tillbringar en längre tid i Nepal. Hon har redan hunnit besöka barnhemmet några gånger och har umgåtts och lekt med barnen. Hon skriver till oss att hon tycker mycket om The Step, flickorna och personalen. Hon är också imponerad av standarden som är på The Step. Till helgen skall hon ta med barnen på bio och det ser de visst väldigt mycket fram emot!

Med vänlig hälsning
Sofia & Christian Lindblom
www.thestep.se